

Sálarstríð auðuga klerksins
og fátæka prestsekkjan.

3 blöð qto. Reykjavík, 5.nóvember 1929.

49.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

~~Ungvæðingurinn~~ Minn

1.

Sálarfríð anduga Mærkleis og fáhóls þess elskjana.

Frú Steinunn Einíldsdóttir, elskja séra Páls Páls sonar trúallegsingjaheimans
að Ósnum í Skaffarlungu og máðir Peirs frósnidameisfars, átti hús sitt hér
inn við Laugavog og hvíldi vestræld notkun á því með 5% árs vöxtum.

Vestrældar bréf þetta eignadist séra Lárus Benediktssyni frá Selárdal, áður en
Steinunn fangi lokið skuldbindi. Gjaldlopi var 1. Október ár hvert.

Má stóð svo á, að Peir, sonur elskjunnar hafði farið austur í Austfirði um
vorið til að leita sér atvinnu og athladi Steinunn að nota suman kaup hans til
þess um hantíð að borgu vaxti og afborgum af skuldbindi, en Peirs var eigi
vorið hringad fyrir en 12. Október.

Síðasta dag september fór frá Steinunn bréf frá Mærki þess ofnis, að skuldbindi
falli í gjaldlopi 1. Október og þröfist tafarlaustar greiddar vaxta og afborgum.
Elskjan ber þessu líð bráðasta við, fór í fund hans og biður lánmann ganga til
Peirs komi heims, 12. Október, en norri þvi var elski Mærki: „Annadhvort
verðid þvi að greiða ástíðla vaxti og afborgum í dag eða skrifa undir háttum
í vöxtum uppí 6%!“ sagði Mærki.

Sóttum þess, að ég hafði hafid styrkt íri prestslektunarijodi fyrir frá Steinunni,
súðan hún óvaldi í Eyraþalsti, leitadi hún mi til mín og bad mig að vaxta
sér líð, annadhvort með því að tala við prestinn og biðja hann um líðum, eða að
lána sér þessinga til þess að geta stöðid í skilum við hann. Híð síðara gat ég
elki, en benti henni á að gjörð aðra tilraun við prestinn og tala við hann sjálf
eftir 2-3 daga og líðja um fröð. Þetta gerdi hún en fálte það svar, að af skuldbindi
vori eigi greidd innan 3^{ja} daga eða 7. Október eða stjál undirskrifad með
þess vöxtum (6%) létu hann tafarlaust ganga vöðum og seljofstá húsíð.
Norri vöxtum (6%) létu hann tafarlaust ganga vöðum og seljofstá húsíð. Þessi of
Elskjan kom því aftur til mín og sagði farið sínar eigi stíttar. Þessi of

heuni frá því, að ég stældi ragna að greiða úr málinu, eftir Eofnu gætu.
 Kunningi mínu láuadi mér það sem til þurfti, en það voru 368 Krónur og
 laud ég mig þess að 7. Október komi. Til samfylgdar við mig í fundi Merklinga
 kvaddi ég þá Jón Þorhálsson stjóla-vord og Þeu. S. Þórarinnson kaupmann til þess
 að vera viðstadda er ég taladi við Merkling. Þórnsteinur féris til þessa, þú er þeir
 höfuð heyrk alla máluvorku. M. var 6 að kvöldi, en við komum til þess í sínu,
 en hann bjó þá í þinghalls-stoti (23?). Hann laud okkur inn, en fortýggileg
 virtist hannum það, að við þeir vorum að heimselja hann svo síðla dags, enda
 vorum við sjaldsáðir gestir.

Eg þar uppi erindi mitt og sagdi: "Eg er kominn hingað til þess að greiða 368 Kr.

skuld til yðar vegna frá Steinunnar Einarsdóttur og en það afborgun og vottis og
 skuldabréfi því er þér rígid með 1. vordétti í heimsri þannar við Laugaveg."

"Það er of seint að greiða það úr, því skuldiu féll í gjald daga 1. Október og ég
 hef ekki á nioti minnum peningum frá frá Steinunni uppi þessa skuld, heldur
 hef ég selja húsid strax næsta daga." sagdi Merklingur.

"Hétið þér þá að taka á nioti afborgun og vottis og skuldabréfi frá Steinunnar
 með votti í hús þannar?" spurdi ég.

"Já, því neita ég algjörlega!" sagdi Merklingur á kvöldi mínu.

"Þó þú, þú erstu minni," sagdi ég þessu átti ég úr að vísu ekki von á, en
 mér kvaddi ég þessa mann, þá Jón Þorhálsson og Þeu. S. Þórarinnson, sem hér
 eru staddir og heyrk þáfa neitun yðar, til vitnis um að þér hafid neitað,
 og gef ég yðar úr, fyrir elblynnu hendi, hálfkú og frest til nuthugunar um
 það, hvort þér viljid endurtaka neitunina og þannig missa allan
 rétt yðar til þess að fá nokkurn eyri af skuldiu þannar. Þér hafid gefid
 elblynnu frest á greiðslunni þangað til í dag og skuldiu er því ekki fallin
 í gjald daga fyr en úr og hér eru peningarnir!"

"Þessi sjálf segir, að gjaldgjafinum sé 1. Október," sagði Maður, "og ég var
eðli stýrslugur til að gefa neinu frost. Þessu minni getu farið; ég hef
eðli stýrsluþá hringd og veit eðli til að þeir eigi neitt erindi við mig."

"Hér þurfa engin orð!" sagði ég. Þótt þessu hálftíma væri þess til um-
lungsmaur, þessu góður og segid svo til hvern þess vilid svare. Þessu
þótt ég að þessu með mér til þess að votta þá síðan af á þessu að halda, þótt
þessu þessu í milli orðar - ég gjörir tínd fyrir að þessu séu vitnisforis - og þessu
þessu þóttid orðar á þessu hringd um, en eðli mér einum."

Aldegi þessi ég séd neinu manni eiga í þessu sálartrú, sem Maður þessu,
en hann rétti fram hringdino og taldi þessu þessu og tótt síðan Maður þessu
í hringd, las þessu og stýrsluþá bókstafinum "P" undir þessu. Þessu mér
þessu aðla að láta þessu neigi, en veid á þessu þótt þessu in tali sé þessu
þessu: Hann gjörði sig yfir Maður þessu, las þessu af þessu, taldi þessu
af þessu og ytti svo öllu þessu þessu fyrir þessu

Ég var að líta á Maður þessu und og veid y þessu þessu og þessu. Þótt þessu althv
neigi hálftíma, neigi þessu stundi und, þessu til síns þessu, taldi þessu
í þessu sínu, þessu veid tótt þessu Maður þessu og stýrsluþá: af þessu und, þessu
Þessu þessu, rétti mér blóttid og sagdi:

"Þessu þessu veid þessu þessu verk, þessu þessu, en engar þessu eigið
þessu stýrsluþá þessu mér og enginn þessu."

Ég tótt und Maður þessu, rétti Maður þessu til þessu að þessu þessu, en
þessu þessu séu undan og tótt eðli þessu þessu minni neigi þessu. En veidid
og þessu tóttid þessu í þessu orðar, sagdi ég und þessu þessu þessu, svo þessu
þessu: "Þessu þessu þessu! En þótt þessu í þessu!"

Reykjavík, 5. nóv. 1929

Maður

T
neigi þessu með þessu, þessu á þessu, þessu þessu